

[Landbrugsministeren.]

solidere deres økonomiske stilling, må det — også under hensyn til statens nuværende finansielle stilling — anses for rimeligt at inddrage dette tilskud, hvorfor det foreslås, at bestemmelsen om ydelse af tilskud til foreningernes administrationsudgifter skal bortfalde med udgangen af indeværende regnskabsår den 31. marts 1951. Der vil herved opnås en besparelse for statskassen på ca. 50 000 kr. om året.

Med disse bemærkninger skal jeg henstille, at lovforslaget gøres til genstand for en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg har endelig den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om tillæg til lov nr. 240 af 25. april 1949 om grundforbedring*.

Ved loven af 25. april 1949 blev de indtil da gældende bestemmelser i lovene af 26. februar 1937, 13. april 1940, 14. november 1940 og 26. august 1941 om lån og tilskud til grundforbedring samlet i een lov, og der blev foretaget forskellige mere eller mindre væsentlige ændringer, herunder, at maksimumsgrænsen for lån til enkeltpersoner forhøjedes fra 6 000 kr. til 8 000 kr., i særlige tilfælde indtil 12 000 kr., og der blev for grundforbedringsudvalgets medlemmer fastsat en aldersgrænse, ligesom det blev fastsat, at disse kun udnævnes for perioder af 5 år. Endvidere blev det bestemt, at andragender om tilskud til mindre grundforbedringsarbejder indenfor en overslagssum af 800 kr., der hidtil var blevet behandlet af de lokale beskæftigelsesudvalg, skulle behandles af de vedkommende kommunalbestyrelser. Det var egentlig den daværende regerings forslag, at disse tilskud helt skulle bortfalde, men rigsdagen indsatte bestemmelsen påny med den nævnte ændring.

Grundforbedringsloven har altid været en særdeles god lov både for dræningens fremme og for beskæftigelsen, og den har været overordentlig meget benyttet af landbrugerne. Således er der til landbrugsministeriet alene i årene 1942—49 indgået 73 858 andragender om lån eller tilskud til egentlige dræningsarbejder og 46 738 andragender om tilskud til mindre grundforbedringsarbejder. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er der siden 1933 ialt drænet ca. 465 000 ha, måske noget mere, hvilket vil sige, at der snart er drænet op imod en

sjattedel af landets samlede landbrugsarealer på godt 3 mill. ha ved hjælp af denne lov. Men det er efterhånden blevet dyrt at dræne. Omkring 1930 kostede det ikke over 200 kr. pr. ha, medens det nu i gennemsnit koster 1 500 kr. pr. ha eller mere. Udgifterne til statens støtte er derfor også steget meget stærkt. Alene i 1949 udgjorde disse over 17 mill. kr., nærmere 18 mill. kr. Det er derfor under statens nuværende finansielle situation nødvendigt at begrænse disse udgifter.

Det foreslås ved lovforslagets §§ 1 og 4 at forhøje minimumsgrænserne for lån og tilskud fra henholdsvis 300 kr. til 500 kr. og fra 100 kr. til 200 kr., og endvidere foreslås ved lovforslagets § 3 antallet af medlemmer af grundforbedringsudvalgene nedsat fra 6 til 3, således at formændene og de sagkyndige medlemmer bevares, og således at det tredje medlem vælges af landbo- og husmandsforeningerne i forening. Når formændenes funktionsperiode er udløbet, vælger landbo- og husmandsforeningerne et nyt medlem til udvalgene, og ministeren udpeger da udvalgets formand mellem de to af landbo- og husmandsforeningerne valgte medlemmer. Besparelsen ved denne foranstaltning anslås til ca. 50 000 kr. årlig.

Hovedbesparelsen ligger dog i forslaget § 4, hvorefter statstilskuddenes størrelse foreslås nedsat fra 50 pct. til 33 $\frac{1}{3}$ pct. af udgifterne til såvel arbejds løn som rør, og hvorefter der ikke længere kan ydes tilskud til de i lovens § 11, stk. 12 og 13, nævnte vejarbejder og til de i lovens § 11, stk. 14, nævnte mindre grundforbedringsarbejder, hvis overslagssum ligger imellem 200 kr. og 800 kr. Som nævnt ønskede ministeriet allerede i 1949 de sidstnævnte tilskud afskaffet, som næppe står i rimeligt forhold til udgifterne og administrationen herved, og hvis anvendelse er vanskelig at kontrollere.

Endelig foreslås ved lovforslagets § 2 at ophæve fritagelsen for betaling af det i tinglysningsafgiftslovens § 14, stk. 2, fastsatte bekræftelsesvederlag på indtil 2 kr., i lighed med hvad der er sket i de andre under landbrugsministeriet hørende love.

De samlede besparelser ved forslaget anslås til ca. 5 mill. kr. årlig.

Jeg håber, at det høje ting vil medvirke til gennemførelse af lovforslaget under en sådan form, at disse besparelser kan frem-